

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดระบบวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ของแต่ละประเทศ แบ่งออกเป็น 2 แนวทางด้วยกันคือ ระบบที่รัฐเป็นผู้ให้บริการเพื่อประโยชน์สาธารณะ (Public Service Broadcasting) มีเป้าหมายในการส่งเสริมสิทธิเสรีภาพในการรับรู้ของประชาชนในฐานะ "พลเมือง" และระบบที่ธุรกิจเอกชนเป็นผู้ให้บริการหรือตลาดเสรี (Free Market System หรือ Private Enterprise System) ซึ่งมีเป้าหมายในเชิงธุรกิจการค้า (Commercialize) มองประชาชนในฐานะ "ผู้บริโภค" ดังตัวอย่างโครงสร้างองค์กรวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ในระบบของอังกฤษ รัฐบาลมีการควบคุมผูกขาดกิจการมาตั้งแต่ต้น โดยการจัดตั้งบริษัทมหาชน (British Broadcasting Corporation) หรือ BBC ขึ้น และต่อมาก็เปิดให้ธุรกิจเอกชนมีสถานีแข่งขันกับสถานีเพื่อประโยชน์สาธารณะอย่างเท่าเทียมกัน ส่วนโครงสร้างขององค์กรวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ในระบบของสหรัฐอเมริกาเริ่มต้นด้วยการมีนโยบายหลักส่งเสริมกิจการของภาคธุรกิจเอกชน โดยมีสถานีโทรทัศน์เครือข่ายของเอกชน 3 เครือข่าย คือ ABC CBS และ NBC เป็นโทรทัศน์กระแสหลักเกิดขึ้นก่อน ต่อมาก็มีสถานีโทรทัศน์สาธารณะ (Public Broadcasting Station) หรือ PBS เพื่อเป็นสถานีเสริมในด้านการศึกษา และศิลปวัฒนธรรม

จึงอาจกล่าวโดยสรุปได้ว่า โครงสร้างของระบบวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ของแต่ละประเทศโดยส่วนใหญ่ มีทั้ง 2 ระบบควบคู่กันไป แม้ว่าจะมีเป้าหมายการดำเนินงานและเจตนารมณ์ที่แตกต่างกันดังเส้นขนานก็ตาม ที่เป็นเช่นนี้ก็เนื่องจากกิจการของสื่อสารมวลชน โดยเฉพาะสื่อวิทยุโทรทัศน์ มักถูกใช้เป็นเครื่องมือส่งเสริมบทบาท ฐานะ และผลประโยชน์ของรัฐ และเป็นกิจการที่สามารถสร้างกำไรและผลประโยชน์ทางธุรกิจได้อย่างมากด้วยเช่นกัน

ในส่วนของประเทศไทย กิจการโทรทัศน์ถือกำเนิดขึ้นมาเมื่อเดือนมิถุนายน 2498 ในสมัยจอมพล ป.พิบูลสงคราม โดยมีรัฐควบคุมผูกขาดจากการดำเนินงานของกรมประชาสัมพันธ์ ต่อมาได้ปรับเปลี่ยนการจัดรูปแบบองค์กรมาเป็นการจัดตั้งบริษัทจำกัดและให้รัฐบาลถือหุ้น คือ สถานีโทรทัศน์ ช่อง 4 บางขุนพรหม ดำเนินการโดยบริษัทไทยโทรทัศน์ จำกัด แต่ด้วยความคิดในแนวรัฐเป็นเจ้าของและผู้ดำเนินการ (State System) แม้จะอยู่ในรูปรัฐวิสาหกิจ แต่ในทางปฏิบัติรัฐบาลก็ยังคงเข้าแทรกแซงและควบคุมอย่างใกล้ชิด

2 ปี ต่อมา กองทัพบก ในฝ่ายจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ได้จัดตั้งสถานีโทรทัศน์ กองทัพบก ช่อง 7 (ททบ.) ขึ้น (ต่อมาเปลี่ยนเป็น ช่อง 5) ด้วยวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่กิจการของ กองทัพบกเป็นหลัก มีการจัดองค์กรในรูปแบบ State System ใช้งบประมาณแผ่นดินในการก่อตั้ง และดำเนินงาน แต่มีการขายเวลาและรับโฆษณาเป็นรายได้อีกทางหนึ่ง ในช่วงเวลานั้นบทบาท สื่อโทรทัศน์ของรัฐถูกนำมาใช้ในการแข่งขันสร้างภาพลักษณ์ทางการเมืองเพื่อช่วงชิงอำนาจระหว่าง ผู้นำทั้ง 2 ฝ่าย

เมื่อจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ยึดอำนาจการปกครองจากจอมพล ป.พิบูลสงคราม ได้แล้ว ได้เร่งรัดให้กรมประชาสัมพันธ์ขยายเครือข่ายวิทยุและโทรทัศน์ โดยมีแผนสร้างศูนย์ประชาสัมพันธ์เขตในภาคเหนือ ภาคอีสาน และภาคใต้ ตั้งแต่ปี 2502 เป็นต้นมา ดังนั้น สถานีโทรทัศน์ ช่อง 4 บางขุนพรหม จึงมีการถ่ายทอดสัญญาณไปยังสถานีเครือข่ายในส่วนภูมิภาค ของกรมประชาสัมพันธ์ด้วย ต่อมาได้เปิดให้เอกชนรับสัมปทานจากสถานีโทรทัศน์กองทัพบก โดยบริษัทกรุงเทพวิทยุโทรทัศน์ จำกัด ได้รับสัมปทานดำเนินการสถานีโทรทัศน์ช่อง 7 สี ในปี 2510 และบริษัทบางกอกเอ็นเตอร์เทนเมนท์ จำกัด ได้รับสัมปทานจากบริษัทไทยโทรทัศน์ จำกัด ของกรมประชาสัมพันธ์ ในปี 2513 ดำเนินการสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสี ช่อง 3 ซึ่งการที่รัฐจัดระบบวิทยุโทรทัศน์โดยให้สัมปทานแก่เอกชน อาจมองได้ว่ามีการอุปถัมภ์เอกชนบางกลุ่มเพื่อฐานอำนาจทางการเมืองและเศรษฐกิจของตน จึงทำให้ระบบธุรกิจโทรทัศน์ในประเทศไทยเป็นระบบปิด และถูกผูกขาดโดยกลุ่มคนกลุ่มเดิมมาจนถึงปัจจุบัน

ในปี 2520 เมื่อมีการยุบเลิกบริษัทไทยโทรทัศน์ จำกัด และโอนกิจการไปขึ้นกับ องค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย (อ.ส.ม.ท.) เปลี่ยนเป็นสถานีโทรทัศน์ ช่อง 9 และสถานีโทรทัศน์ ช่อง 3 จึงได้โอนไปขึ้นอยู่กับ อ.ส.ม.ท. ด้วย เป็นผลให้สถานีเครือข่ายวิทยุโทรทัศน์ในส่วนภูมิภาคของกรมประชาสัมพันธ์ ต้องขาดสถานีแม่ข่ายในกรุงเทพมหานคร

ด้วยข้อจำกัดทางด้านเทคโนโลยี การจัดตั้งสถานีโทรทัศน์ในแถบคลื่นความถี่ VHF สามารถทำได้ไม่เกิน 5 สถานี และนับตั้งแต่ปี 2513 เป็นต้นมา ประเทศไทยมีสถานีโทรทัศน์ที่ออกอากาศจากส่วนกลางรวม 4 ช่อง คือ ช่อง 3,5,7, และ 9 ซึ่งดำเนินกิจการโดยการขายเวลา และรับโฆษณาเป็นรายได้เชิงธุรกิจ (Commercialize) ทำให้เหลือช่องความถี่อยู่เพียงช่องเดียว

ในที่สุด กรมประชาสัมพันธ์จึงได้มีการเสนอขออนุมัติจากรัฐบาลให้มีการจัดตั้ง สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง 11 (สทท.11) ขึ้นมา ด้วยเหตุผลของการเป็นสถานีโทรทัศน์

ที่มีลักษณะในแนวสื่อโทรทัศน์เพื่อบริการสาธารณะ (Public Service Broadcasting) มีรูปแบบเป็น สถานีโทรทัศน์ของรัฐ (State System) กล่าวคือ รัฐเป็นทั้งเจ้าของและเป็นผู้ดำเนินการ โดยคาดหวังให้ สทท.11 เป็นสถานีโทรทัศน์ระดับชาติ ทำหน้าที่เป็นแม่ข่าย (Key Station) ให้กับสถานีโทรทัศน์ ในส่วนภูมิภาคของกรมประชาสัมพันธ์ที่เปิดดำเนินการอยู่แล้ว เพื่อเป็นเครื่องมือสำคัญในการ ส่งเสริมภารกิจด้านการประชาสัมพันธ์ของรัฐ

อย่างไรก็ตาม เมื่อรัฐบาลได้อนุมัติจัดตั้ง สทท.11 แล้ว ได้กำหนดให้มุ่งเน้นความ สำคัญด้านรายการเพื่อการศึกษาและความรู้เป็นอันดับแรก โดยให้จัดสรรเวลาในการออกอากาศ สำหรับรายการของสถาบันการศึกษาเป็นสัดส่วนมากที่สุด ประกอบกับช่วงต่อมารัฐบาลญี่ปุ่น ได้อนุมัติโครงการให้ความช่วยเหลือแบบให้เปล่า (Grant Aid) ด้วยวัตถุประสงค์เพื่อจัดตั้งระบบ การศึกษาทางโทรทัศน์ ให้เป็นสถานีหลักที่ผลิตรายการด้านการศึกษาและบริการสาธารณะ รวมทั้ง แลกเปลี่ยนรายการกับต่างประเทศได้อย่างกว้างขวาง เป็นผลให้ สทท.11 เริ่มต้นดำเนินงานด้วยการ เป็นสถานีโทรทัศน์เพื่อการศึกษา (Education Station) และให้ความรู้กับประชาชนโดยทั่วไป

โครงสร้างของ สทท.11 มีข้อแตกต่างจากโครงสร้างของสถานีโทรทัศน์ของอื่น ๆ กล่าวคือ สทท.11 ถือเป็นสถานีโทรทัศน์ที่เป็นส่วนราชการระดับกอง ในสังกัดของกรมประชาสัมพันธ์ ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลโดยรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี บทบาทหน้าที่ของ สทท.11 ในฐานะสื่อมวลชนของรัฐ มิได้ถูกกำหนดให้ต้องดำเนินการเพื่อตอบสนองนโยบายด้านการประชาสัมพันธ์และความมั่นคงของรัฐเท่านั้น แต่ยังคงคาดหวังว่าจะต้องมีภารกิจหน้าที่หลักในการให้บริการเพื่อสาธารณะด้วย ด้วยเหตุนี้ การบริหารจัดการองค์กรและการดำเนินงานด้านการ ผลิตรายการจึงขึ้นอยู่กับแรงกดดันของผู้มีอำนาจในการควบคุมดูแล สทท.11 ในรัฐบาลแต่ละ ยุคสมัย ในการปรับเปลี่ยนนโยบายและกำหนดหลักการในการบริหารสถานี

ขณะเดียวกันการมีข้อจำกัดด้านที่มาของรายได้ ที่ห้ามมิให้มีโฆษณาและหารายได้ ในเชิงการค้า (Non-Commercial) ค่าใช้จ่ายในการบริหารสถานีและผลิตรายการมาจาก งบประมาณแผ่นดิน ดังปรากฏในการพิจารณาของคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2529 ที่มี มติไม่ให้มีการโฆษณาธุรกิจ และไม่สมควรให้เอกชนเข้าร่วมดำเนินการหรือเช่าเวลาเพื่อการธุรกิจ ส่วนการช่วยเหลือใด ๆ จากภายนอกประเทศหรือเอกชนนั้น ต้องไม่มีข้อผูกพันและเงื่อนไข ข้อจำกัด ในเรื่องรายได้ นับว่าเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารองค์กรสถานีวิทยุโทรทัศน์อย่างมาก เนื่องจากการดำเนินกิจการโทรทัศน์ต้องใช้เงินลงทุนจำนวนมาก ในด้านเครื่องมือ อุปกรณ์ และ เทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิตรายการ รวมทั้งค่าใช้จ่ายในการผลิตและจัดหารายการที่ดี มีคุณภาพ

นโยบายของรัฐบาลที่แตกต่างกันแต่ละยุคสมัยที่พยายามจะหาแนวทางในการปรับปรุงพัฒนารูปแบบการดำเนินงานหลายแนวทางภายใต้ข้อจำกัดเรื่องที่มาของรายได้ เพื่อให้ สทท.11 ได้ทำหน้าที่เป็นเครื่องมือในการประชาสัมพันธ์ ตอบสนองนโยบายในฐานะสื่อโทรทัศน์ ของรัฐอย่างได้ผล เห็นได้จากในสมัยรัฐบาลของพลเอกชาติชาย ชุณหะวัณ เป็นนายกรัฐมนตรี คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์ เป็นรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี มีอำนาจควบคุมดูแลกรมประชาสัมพันธ์ ได้มีแนวคิดในการจัดตั้งมูลนิธิสื่อสร้างสรรค์ขึ้นมารับเงินบริจาค เพื่อนำรายได้มาดำเนินงาน ด้านรายการที่มีสาระประโยชน์บริการกลับคืนสู่ประชาชน เพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายของรัฐ

สำหรับช่วงที่นายมีชัย วีระไวทยะ เป็นรัฐมนตรีควบคุมดูแล สมัยรัฐบาลนายอานันท์ ปันยารชุน เป็นนายกรัฐมนตรี ก็ได้หาแนวทางช่วยเหลือหลายประการ เช่น ติดต่อผู้เชี่ยวชาญจาก Asia Foundation มาสำรวจสภาพภาพและการวางแผนปรับปรุง สทท.11 นอกจากนั้น รัฐบาลยังได้ แต่งตั้งคณะกรรมการกำหนดนโยบายและกำกับดูแลการบริหาร สทท.11 ประกอบด้วยข้าราชการ ระดับบริหารของกรมประชาสัมพันธ์ ข้าราชการในกระทรวงอื่น ผู้บริหารรัฐวิสาหกิจ อาจารย์ มหาวิทยาลัย และนักธุรกิจจำนวนหนึ่ง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อหาแนวทางในการบริหารงานสมัยใหม่ และจัดหาเงินบริจาคแก่ สทท.11 เป็นประการสำคัญ และยังได้ดำเนินการให้องค์การสื่อสารมวลชน แห่งประเทศไทย (อ.ส.ม.ท.) นำเงินรายได้ร้อยละ 10 มอบให้ สทท.11 เพื่อใช้จ่ายในการดำเนินงาน อีกด้วย โดยหวังว่า แนวทางดังกล่าวนี้จะทำให้ สทท.11 ของกรมประชาสัมพันธ์สามารถดำเนินการ ต่อไป เพื่อให้บริการประชาสัมพันธ์ของรัฐ และการศึกษาแก่ประชาชน โดยไม่ต้องมีโฆษณาเช่นเดิม

ต่อมาได้เกิดจุดเปลี่ยนครั้งสำคัญ (Major Turning Point) ในสมัยรัฐบาล นายบรรหาร ศิลปอาชา เป็นนายกรัฐมนตรี มีนายปิยะณัฐ วัชรภากรณ์ เป็นรัฐมนตรีประจำสำนัก นายกรัฐมนตรี ควบคุมดูแลกรมประชาสัมพันธ์ ได้เสนอแนวคิดการพัฒนา สทท.11 ต่อคณะรัฐมนตรี ในคราวประชุมเมื่อวันที่ 21 พฤศจิกายน 2538 ให้ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2529 ที่ไม่ให้มีการโฆษณาทางธุรกิจ และไม่ให้ออกชนเข้าร่วมดำเนินการหรือเช่าเวลาเพื่อการธุรกิจ และได้มีมติคณะรัฐมนตรีให้มีผู้สนับสนุนรายการ โดยไม่ต้องบรรยายสรรพคุณของสินค้านั้น นับว่า แนวคิดที่ต้องการเปิดโอกาสให้ออกชนเข้าร่วมดำเนินการกับสื่อโทรทัศน์ของรัฐครั้งนี้ ได้ส่งผลกระทบต่อ การดำเนินงานขององค์กร สทท.11 ให้มีการปรับเปลี่ยนไป โดยเฉพาะโครงสร้างด้านรายได้

อย่างไรก็ตาม การประชุมคณะรัฐมนตรีในคราวต่อมาเมื่อวันที่ 25 มกราคม 2539 รัฐ ได้ให้หลักการไว้ว่า โครงการดำเนินการปรับปรุง สทท.11 โดยวิธีการให้ออกชนเข้าร่วมลงทุน เพื่อลด

ภากระดานงบประมาณของรัฐนั้น ควรได้มีการพิจารณาให้เอกชนร่วมลงทุนในขีดจำกัด เพื่อมิให้ดำเนินการไปในเชิงพาณิชย์

จากสถานการณ์ดังกล่าวข้างต้น อาจกล่าวได้ว่า ภายใต้อำนาจทางการเมืองและเศรษฐกิจเป็นแรงผลักดันให้เกิดพลวัต (Dynamic) ต่อโครงสร้างองค์กรของ สทท.11 ทั้งนี้ เนื่องมาจากนโยบายและหลักการของรัฐมนตรีผู้มีอำนาจในควบคุมดูแลในแต่ละยุคสมัย มีความพยายามที่จะรักษาจุดยืนและคงไว้ซึ่งดุลยภาพในการแสดงออกบทบาทหน้าที่ในฐานะสื่อโทรทัศน์ของรัฐที่มีการกำหนดลักษณะเนื้อหาและรูปแบบของรายการให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐ ในการบริการข่าวสาร ให้ความรู้ และตอบสนองความต้องการของประชาชนในฐานะ "พลเมือง" จำเป็นต้องมีการปรับเปลี่ยนเป้าหมายการดำเนินงาน เพื่อรองรับปรับตัวเผชิญหน้ากับความอยู่รอดท่ามกลางการแข่งขันของธุรกิจสื่อสารมวลชนมากยิ่งขึ้นด้วย

ดังนั้น เป็นสิ่งที่น่าสนใจศึกษาถึงปัจจัยเงื่อนไขที่เข้ามาเกี่ยวข้องกับการปรับเปลี่ยนโครงสร้างองค์กรของ สทท.11 ตั้งแต่เริ่มก่อตั้งสถานีจนถึงปัจจุบัน โดยพิจารณาถึงผลกระทบที่มีต่อการดำเนินงานขององค์กร ทั้งในแง่ของการบริหารจัดการองค์กร ลักษณะการผลิตของสถานี รวมทั้งการประเมินถึงการแสดงออกซึ่งบทบาทหน้าที่ของการเป็นสื่อโทรทัศน์เพื่อบริการสาธารณะของ สทท.11 ว่ามีวัฒนธรรมองค์กรที่แตกต่างไปจากเดิมอย่างไร ทั้งนี้ เพื่อทราบถึงแนวโน้มในการปรับตัวและทิศทางการพัฒนาองค์กรสถานีโทรทัศน์และผลผลิตในอนาคตต่อไป

ปัญหานำวิจัย

1. ปัจจัยอะไรที่มีผลกระทบต่อปรับเปลี่ยนโครงสร้างองค์กรของ สทท.11
2. โครงสร้างองค์กร มีผลต่อการจัดผังรายการ รูปแบบ และเนื้อหาของรายการ หรือไม่ อย่างไร

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อทราบถึงปัจจัยที่มีผลกระทบต่อปรับเปลี่ยนโครงสร้างองค์กรของสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง 11
2. เพื่อศึกษาถึงลักษณะการจัดผังรายการ รูปแบบ และเนื้อหาของรายการ ที่ปรับเปลี่ยนไปตามโครงสร้างของสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง 11

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อ การปรับเปลี่ยนโครงสร้างองค์กร ของ สทท.11 โดยศึกษาจากลักษณะโครงสร้างการดำเนินงาน ตั้งแต่อดีต จนถึงปัจจุบัน และศึกษา การจัดผังรายการ การควบคุมและกำหนดสัดส่วน ลักษณะรูปแบบและเนื้อหาของรายการจาก ผังรายการหลัก

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. สถาบันวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง 11 (สทท.11) เป็นสถานีโทรทัศน์ของรัฐ บริหารงาน ด้วยระบบราชการ มีสถานภาพเป็นส่วนราชการระดับกอง ในสังกัดกรมประชาสัมพันธ์ ซึ่งกำกับ ดูแลโดยรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
2. การควบคุมและการกำหนดสัดส่วน ลักษณะรูปแบบและเนื้อหาของรายการ เป็นสิ่งที่บ่งชี้ถึงการ แสดงบทบาทหน้าที่ของสถานีโทรทัศน์

ข้อสันนิษฐาน

นโยบายผู้มีอำนาจควบคุมดูแล ส่งผลกระทบต่อ การปรับเปลี่ยนโครงสร้างองค์กร และการจัดผังรายการของ สทท.11 ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและมีแนวโน้มที่จะผสมผสานกัน ระหว่างระบบสื่อโทรทัศน์เพื่อบริการสาธารณะกับระบบตลาดเสรี

นิยามศัพท์

ปัจจัย หมายถึง องค์ประกอบภายในและภายนอก หรือเงื่อนไขต่าง ๆ ที่มีผล ต่อการดำเนินงานขององค์กร สทท.11

โครงสร้าง (Structure) หมายถึง นโยบายหลัก นโยบายย่อย ความสัมพันธ์ขององค์ ประกอบหรือปัจจัยต่าง ๆ ได้แก่ ด้านกรรมสิทธิ์การเป็นเจ้าของ การควบคุม ที่มาของรายได้ ลักษณะ การจัดองค์กรภายใน การดำเนินการผลิต เป็นต้น

การจัดผังรายการ (Programming) หมายถึง การจัดวางตารางเวลาการออกอากาศของรายการโทรทัศน์ และแสดงออกมาในรูปของการควบคุมและการกำหนดสัดส่วน ลักษณะรูปแบบและเนื้อหาของรายการโทรทัศน์ตามแนวนโยบายของสถาบัน

สถานีโทรทัศน์เพื่อบริการสาธารณะ หมายถึง สถานีโทรทัศน์ที่มีบทบาทหน้าที่ให้บริการในด้านการศึกษา ความรู้ อันเป็นประโยชน์ต่อประชาชน

สถานีโทรทัศน์ในเชิงธุรกิจ หมายถึง สถานีโทรทัศน์ ที่มุ่งหวังรายได้ที่เกิดขึ้นจากการเช่าเวลาเพื่อออกอากาศรายการ และผู้อุปถัมภ์รายการ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อนำเสนอปัญหาและแนวทางแก้ไขเกี่ยวกับโครงสร้างองค์กรและการดำเนินงานสื่อโทรทัศน์ของรัฐ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
2. ผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ใช้เป็นแนวทางในการวางแผนปรับปรุงพัฒนาควบคุมลักษณะรูปแบบและเนื้อหาของรายการ เพื่อเพิ่มพูนคุณภาพให้มีความชัดเจนต่อไปในอนาคต

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย